

Bestemmelsen i sidste Stykke under 4) er en Følge af Ophævelsen af § 10 i fornævnte Lov Nr. 305 af 28. Juni 1920.

Til §§ 3 og 4.

Disse Bestemmelser er i det Hele overensstemmende med § 3 og § 4, 1ste Stykke i Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.

Til § 5.

Der henvises til ovenstaaende almindelige Bemærkninger, idet man med Hensyn til den i Paragraffens sidste Stykke foreslaaede Regel skal tilføje:

Medens der i § 3, 4de Stykke i Hjælpekasse-loven af 29. April 1913 — jfr. for Københavns Vedkommende Lov Nr. 69 af 11. Februar 1921 — findes et absolut Forbud mod at yde Hjælpekasseunderstøttelse til Personer, der oppebærer Alderdomsunderstøttelse, maa man nu formene, at der, da Aldersrenten foreslaas fastsat til et fast aarligt Beløb, i Sygdomstilfælde og i andre Tilfælde af ganske særlig Karakter bør kunne ydes Aldersrentenydere, hvad Hjælpekassebestyrelserne maatte anse for nødvendigt paa Grund af saadanne særlige Forhold.

Til § 6.

Idet henvises til ovenstaaende almindelige Bemærkninger skal man iøvrigt henviser til de i Bilag Nr. 3 anførte Eksempler paa Virkningerne af Paragraffens Fradragsregler.

Til § 7.

Naar der gives Hjælpen den Karakter, der er tilsigtet ved Lovforslaget, følger heraf, at alle de af Kommunalbestyrelserne truffne Afgørelser bør kunne indankes for højere Myndigheder.

Til § 8.

I Alderdomsunderstøttelsesloven indeholdes ingen udtrykkelig Bestemmelse om, hvorvidt Understøttelsen skal udbetales forud eller bagud.

Det maa anses rimeligt, at Aldersrenten udbetales forud (hvilket iøvrigt i alt Fald i Københavns Kommune allerede nu er Tilfældet med Hensyn til Alderdomsunderstøttelse), og maanedsvist, eller dog, hvis den ikke andrager ud over 120 Kr. aarlig, eventuelt efter Kommunalbestyrelsens Beslutning kvartalsvis.

Saaftremt Kravet om Aldersrente skyldes midlertidige Aarsager som forbigaaende

Sygdom, Arbejdsløshed eller deslige, vil den paagældende have Krav paa en til Varigheden af disse Omstændigheder svarende Del af de i § 5, jfr. § 6, nævnte faste Beløb.

Bestemmelserne i 2det og 3die Stykke svarer i det væsentligste til Alderdomsunderstøttelseslovens § 6, 1ste Stykke.

Efter Forslaget paahviler det enhver Nyder af Aldersrente at meddele Kommunalbestyrelsen Oplysning om Forandring i hans (hendes) Indtægts- og Formuesforhold eller ægteskabelige Forhold; Undladelse heraf kan medføre Bortfald af Aldersrenten, § 11, og Forpligtelse til at erstatte det uretmæssigt oppebaarne Beløb, hvorhos den paagældende ifalder Strafansvar efter Lovgivningens almindelige Regler, § 14.

Til § 9.

Naar Begæring om Aldersrente indgives, men Spørgsmaalet om Kravets Berettigelse ikke straks kan afgøres af de paagældende Myndigheder, vil den Hjælp, der i Mellemtiden tilstaaes den paagældende, oftest af ham blive begært og modtaget i Forventning om, at den indgaar som et Led i Aldersrenten. Herefter synes det ubilligt, at Hjælpen, om denne Forventning skuffes, skulde kunne faa Fattighjælps Virkning for ham.

Dette gælder dog ifølge Begrundelsen ikke, saafremt han ved Begæringens Indgivelse har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine Forhold,

Til § 10.

Svarer til Bestemmelserne i Alderdomsunderstøttelseslovens § 5, 2det Stykke.

Til § 11.

1ste Stykke svarer til Bestemmelsen i Alderdomsunderstøttelseslovens § 6, 2det Stykke. Reglen i 2det Stykke skyldes den Rentenyderne ved § 8, 4de Stykke, paalagte Meddelelsespligt.

Til § 12.

Svarer i det væsentligste til Bestemmelsen i Alderdomsunderstøttelseslovens § 5, 1ste Stykke i Slutningen. Dog er det anset naturligt udtrykkeligt at fastslaa, at Opholdskommunens Beslutning om den paagældendes Optagelse i et Alderdomshjem saavel af den paagældende selv som af Forsørgelseskommunen kan paaankes.